

בש"פ 4185/17 - מדינת ישראל נגד כפיר ששון

בבית המשפט העליון
בש"פ 4185/17

לפני:
המבקשת:

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

כפיר ששון

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד קרן רוט

בשם המשיב:

עו"ד ורד בירגר

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ב-90 ימים נוספים החל מיום 10.6.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 25294-06-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם ביניהם.

כתב האישום מייחס למשיב נהיגה מסוכנת, תוך כדי המלטות ממרדף משטרת. על פי התיאור, במטרה לחמוק מהשוטרים שדלקו אחריו, המשיב חצה מספר צמתים ברמזור אדום, התעלם מחסימת כבישים על ידי השוטרים, ביצע עקיפות מסוכנות ונהג במהירות של 130 קמ"ש באזורים בהם המהירות המותרת היא 60 ו-70 קמ"ש. על פי הנטען, במהלך הימלטותו סיכן המשיב משתמשים בדרך, שוטרים ואף גרם חבלה לשוטר ונזק לרכב. כך נהג המשיב כאשר אין לו רישיון נהיגה בתוקף, ותוך שהוא מחזיק ברכבו שני סכינים, שאורך הלהב של אחד מהם 12 ס"מ, וסכין נוסף על גופו. בהתאם לעובדות כתב האישום, המשיב הואשם בעבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ואי ציות לתמרור. במסגרת הליכי מעצר, נקבע כי קיימות ראיות לכאורה, עילת מעצר והיעדר

חלופה.

2. שניים הם השיקולים בבקשה מעין זו: מסוכנות המשיב, היה וישוחרר, וקצב המשפט. ככלל, השיקול הראשון נועד להגן על הציבור והשני לשמור על זכות הנאשם שמשפטו יסתיים בהקדם, שעה שהוא שווה במעצר. בענייננו, המסוכנות ממעשיו לכאורה של המשיב ברורה. כך נקבע גם בהחלטת חברי השופט ח' מלצר, שקיבל את ערר המדינה, והורה כי המשיב יוותר במעצר מאחורי סורג ובריאח חלף תנאי פיקוח אלקטרוני (בש"פ 6277/16). מעבר לסיכון המשולש שנוצר לכאורה כלפי משתמשים בדרך, אנשי משטרה וכלי רכב, ישנה התייחסות לכך שהמערער נידון בעבר ל-15 תקופות מאסר, ולכך שהעבירות המיוחסות לו בענייננו בוצעו כ-11 חודשים לאחר שחרורו מהמאסר האחרון. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות מטעם המשיב, ועל כן נמנע מלהמליץ על שחרורו לחלופה. באשר לקצב המשפט, עולה כי נשמעו ראיות התביעה ואף עדות עדי הגנה – לרבות המשיב. העניין נדחה לאחרונה עקב החלפת ייצוג ובקשה מטעם הסניגורית שקיבלה על עצמה את הייצוג לאפשר שמיעת עדים, לרבות המשיב, פעם נוספת. התיק קבוע לשמיעה בעוד כשבוע ימים. מהאמור עולה כי שני הפרמטרים אינם תומכים בשחרור המשיב.

הסניגורית טענה כי יש שינוי בעוצמת הראיות לכאורה וכי ככלל, יש מקום לשקול מחדש את המשך מעצרו של המשיב. ברם, ככל שהסניגורית סבורה כך, רשאית היא להגיש בקשה מתאימה, וזאת מבלי להביע כל עמדה אם תוגש בקשה כזו. העיקר הוא שאין בטענות האמורות כדי להטות את הכף נגד קבלת הבקשה שבפניי.

אחרון, נטענו טענות שונות באשר למצבו הרפואי של המשיב. האחרון אף הגיש בפניי מסמכים שונים במהלך הדיון. יוער כי לא הוצגה בפניי אסמכתא לביסוס טענה שהמשיב אינו מקבל טיפול רפואי נאות על ידי שב"ס. כך או כך, הבהרתי לסניגורית כי רשאית היא להגיש עתירת אסיר, היה ופניה לשב"ס לקבל טיפול לא תספק את המשיב.

3. סוף דבר, הריני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, החל מיום 10.6.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 25294-06-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בסיון התשע"ז (8.6.2017).

ש ו פ ט